

Kviečia į Bronės Mingilaitės-Uogintienės jubiliejinės parodos
atidarymą

Gegužės 6 d. (antradienį) 17 val. kviečiame į parodos **„Bronei Mingilaitei-Uogintienei - 100“** atidarymą. Rodomi dailininkės meno kūriniai, reprezentuojantys XX a. paskutiniųjų dešimtmečių Lietuvos tapybą – saugomi Lietuvos dailės muziejaus Vaizduojamosios dailės ir G. Petkevičaitės-Bitės viešosios bibliotekos Stasio Petronaičio rinkinyje. Renginys vyks Juozo Miltinio palikimo studijų centre Algirdo g. 54-19, Panevėžyje.

„Laikas sustojo, o gyvenimas trykšta iš darbų. Galima jausti, kad menas yra amžinas“, – tapytojos, meno pedagogės Bronės Mingilaitės-Uogintienės kūrybą apibūdino kultūrologas Gytis Vaitkūnas. Kas ji, paveiksluose įamžinusi gyvenimą?

Bronė Mingilaitė-Uogintienė (1919–1983) gimė Rusijoje. Mokėsi Lietuvoje, Kauno meno mokykloje, baigė Vilniaus dailės akademiją, dėstė Lietuvos valstybiniame dailės institute. Dailininkės kūrybinis spektras platus – tapė portretus, natūrmortus, peizažus, iliustravo knygas, sukūrė dekoracijų spektakliams. Ypač mėgo tapyti gėles. Jos kūrinių turi įsigijęs Lietuvos dailės muziejus.

Dailininkų Uogintų šeima nuo 1964 m. vasaromis gyvendavo mediniame name Palangoje, kuris ilgainiui tapo iškilų to meto asmenybių – kompozitorių, dailininkų, aktorių, rašytojų susitikimų vieta. Antrame namo aukšte buvo įrengtos dailininkės ir jos vyro dailininko Broniaus Uoginto dirbtuvės. Vasarnamyje lankėsi iškilūs to meto kūrėjai – Balys Dvarionas, Juozas Miltinis, Juozas Grušas, Donatas Banionis, Laimonas Noreika, Juozas Karosas, Vaclovas Blėdis ir daugelis kitų. Šeimininkai dažnai tapydavo svečių portretus.

Artimas Uogintų šeimos bičiulis ir emocionalių diskusijų įkvėpėjas Juozas Miltinis apie dailininkės kūrybą kalbėjo susižavėjęs „...stebėdavau, kaip ji tapo: gestikuliacija, teptuko paėmimą, paletės laikymą. Čia brūkšteli, ir čia, ir čia – ir viskas gimsta. Kaip pasaulio tvėrimas. Ir paskui žiūri – viskas yra: ir forma, ir struktūra, ir technika, ir koloritas. Gimsta iš tokio tikrai žaidiminio fundamento, žaismės. Kur, atrodo, nėra nei pradžios, nei pabaigos, bet yra kažkoks ūpo atsiradimas. Dvasinės kažkokios ūpo jėgos. Tvarimo atsiradimas. Dailininkė su tvėrimo jėga. (...)“

